

- 2) towarów kupowanych i sprzedawanych przez przedsiębiorstwa państwowe „Moda Polska” i „Desa” Dziedzi Sztuki i Antyki oraz spółdzielnie zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielni Rękodzieła Ludowego i Artystycznego „Cepelia”, a także przez sklepy specjalistyczne innych przedsiębiorstw uspołecznionego handlu rynkowego, określonych przez Ministra do Spraw Cen w uzgodnieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług,
- 4) towarów wymienionych w wykazie produktów i usług luksusowych, stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75), z uwzględnieniem ograniczeń wprowadzonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1982 r. w sprawie ograniczenia wykazu produktów i usług luksusowych oraz w sprawie stawek podatku obrotowego od sprzedaży tych produktów i usług (Dz. U. Nr 24, poz. 169 i z 1983 r. Nr 34, poz. 162),
- 5) towarów, co do których prawo do oznaczania państwowymi znakami jakości „Q” lub „I” przyznano po dniu 31 lipca 1984 r.,
- 6) towarów przeznaczonych na eksport, jeżeli rozliczenia są dokonywane według cen umownych wynikających z cen uzyskiwanych od kontrahentów zagranicznych (cen transakcyjnych).
2. Przepisów uchwały nie stosuje się również, w razie gdy Minister do Spraw Cen — działając na podstawie art. 2 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o utworzeniu urzędu Ministra do Spraw Cen (Dz. U. Nr 7, poz. 53) — zawarł z producentami (sprzedawcami) porozumienie dotyczące stosowanych przez nich cen.
- § 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1985 r.
- Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

185

UCHWAŁA Nr 162 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 grudnia 1984 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie reglamentowanej sprzedaży towarów.

Na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. Nr 7, poz. 51 i z 1983 r. Nr 71, poz. 318) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 183 Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1983 r. w sprawie reglamentowanej sprzedaży towarów (Monitor Polski Nr 43, poz. 250) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 wyrazy: „1984 r.” zastępuje się wyrazami: „1985 r.”;
- 2) w § 3:
 - a) w ust. 1:
 - w pkt 1 pod lit. b) po wyrazie „MIK” skreśla się wyraz „I”, a po wyrazie „MII” dodaje się wyrazy: „i MIIS”;
 - w pkt 2 dodaje się lit. c) w brzmieniu: „c) norma zaopatrzenia „MIIS” — 2,625 kg”;
 - w pkt 4 po wyrazie „MW” skreśla się wyraz „I”, a po wyrazie „PIII” dodaje się wyrazy: „i MIIS”;
 - w pkt 5 po wyrazie „PII” skreśla się wyraz „I”, a po wyrazie „PIII” dodaje się wyrazy: „i MIIS”;
 - w pkt 9 pod lit. a) po wyrazie „0” skreśla się wyraz „I”, a po wyrazie „MW” dodaje się wyrazy: „i MIIS”;
 - b) w ust. 4 po wyrazie „PII” skreśla się wyraz „I”, a po wyrazie „PIII” dodaje się wyrazy: „i MIIS”;
- 3) w § 4 wyraz „I” zastępuje się przecinkiem, kropkę na końcu zdania skreśla się i dodaje wyrazy „i MIIS”;
- 4) w § 5 pkt 2 wyraz „I” użyty po wyrazach: „pkt 3” zastępuje się przecinkiem oraz skreśla się przecinek na końcu zdania i dodaje wyrazy: „i pkt 14”;

5) w § 6:

a) w ust. 1:

- w pkt 3 skreśla się wyrazy: „zespół złego wchłaniania”;
- dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) karta „MIIS” (mięso i jego przetwory 4,0 kg, w tym mięso wołowe i cielęce z kością 1,0 kg, cukier 2,0 kg, masło 2,625 kg, mąka 1,0 kg, wyroby czekoladowane 0,2 kg, przetwory zbożowe 2,5 kg kwartalnie), z tym że

— dzieciom i młodzieży w wieku 1—18 lat chorym na zespół złego wchłaniania przysługują następujące karty zaopatrzenia:

w wieku 1—6 lat — 1. karta zaopatrzenia „MIIS” oraz 2 karty zaopatrzenia „MC”

w wieku 7—10 lat — 1 karta zaopatrzenia „MIIS” oraz 5 kart zaopatrzenia „MC”

w wieku 11—18 lat — 1 karta zaopatrzenia „MIIS” oraz 6 kart zaopatrzenia „MC”

b) w ust. 3 wyraz „oraz” zastępuje się przecinkiem, kropkę na końcu zdania skreśla się i dodaje wyrazy: „oraz pkt 14”;

c) w ust. 6 wyraz „I” użyty po wyrazie „MW” zastępuje się przecinkiem, skreśla się kropkę po wyrazie „MC” i dodaje wyrazy: „i MHS”;

6) w § 8:

- a) w ust. 1 wyrazy: „pkt 3” zastępuje się wyrazami „pkt 3 i 14”;
- b) w ust. 2 wyrazy: „Terenowe organy administracji państwowej” zastępuje się wyrazami: „Terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw handlu stopnia podstawowego”;
- c) w ust. 3 wyrazy: „Wojewodowie, prezydenci i na-

czelnicy miast lub gmin, a w miastach podzielonych na dzielnice naczelnicy dzielnic” zastępuje się wyrazami: „Terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw handlu stopnia podstawowego”.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

186

UCHWAŁA Nr 168 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 grudnia 1984 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie ustalania opłat za korzystanie z hoteli pracowniczych w zakładach i jednostkach budżetowych.

Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W § 1 uchwały nr 7 Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1983 r. w sprawie ustalania opłat za korzystanie z hoteli pracowniczych w zakładach i jednostkach budżetowych (Monitor Polski Nr 6, poz. 38) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych — na wniosek terenowego organu administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw zdrowia i opieki społecznej stopnia wojewódzkiego — może ustalić odmienne od określonych w ust. 1 zasady usta-

lania opłat za korzystanie z hoteli pracowniczych i kwater prywatnych przez pielęgniarki (położne) zatrudnione w zakładach stacjonarnej opieki zdrowotnej i opieki społecznej, położonych w miejscowościach, w których występuje deficyt tych pracowników. Wysokość opłat ponoszonych przez te osoby nie powinna być jednak niższa od 10% pełnych kosztów miejsca hotelowego lub miejsca w kwaterze prywatnej.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

187

UCHWAŁA Nr 178 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 grudnia 1984 r.

w sprawie funduszu rozwoju wodociągów i kanalizacji w miastach.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Tworzy się fundusz rozwoju wodociągów i kanalizacji w miastach, zwany dalej „funduszem”.

§ 2. Dochodami funduszu są wpływy z opłat:

- 1) dodatkowych za wodę pobieraną z urządzeń zaopatrzenia w wodę miast i za ścieki wprowadzane do urządzeń kanalizacyjnych miast,
- 2) za przekroczenie ilości wody pobieranej z urządzeń zaopatrzenia w wodę miast w okresie ograniczeń jej poboru, ustalonych w odrębnych przepisach.

§ 3. Środki funduszu przeznacza się na finansowanie budowy, rozbudowy i modernizacji urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych w miastach. W szczególności środki te przeznacza się na:

- 1) rozwój urządzeń służących do ujmowania i uzdatniania wody oraz urządzenie stref ochrony sanitarnej ujęć wody,

- 2) poprawę niezawodności funkcjonowania urządzeń wodociągowych w drodze powiększenia zdolności magazynowania wody uzdatnionej i tworzenia układów pierścieniowych sieci,
- 3) budowę i utrzymanie awaryjnych ujęć wody,
- 4) wymianę wyeksploatowanych sieci wodociągowych i kanalizacyjnych,
- 5) budowę, rozbudowę i modernizację oczyszczalni ścieków,
- 6) rozwój zaplecza technicznego oraz zakup maszyn, urządzeń i środków transportu specjalistycznego, niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania urządzeń wodociągów i kanalizacji,
- 7) upowszechnianie osiągnięć w zakresie ujmowania, uzdatniania i dystrybucji wody oraz odprowadzania i oczyszczania ścieków,
- 8) prace naukowo-badawcze i studialne, związane z nowymi technologiami i ich wdrażaniem, strefami ochrony sanitarnej, dokumentowaniem zasobów wodnych oraz aktualizacją programów ogólnych rozwoju wodociągów i kanalizacji.